

lovens § 78, stk. 1, og i miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 3.

Til nr. 12

Den gældende lovs § 34 foreslås ændret, således at miljø- og energiministeren nu ikke alene kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger en ansøgning om tilladelse til råstofindvinding skal indeholde, men også hvad en ansøgning om tilladelse til efterforskning skal indeholde. Der er endvidere tilføjet mulighed for at kræve, at undersøgelsesprogrammer til brug for ansøgninger forud skal godkendes af ministeren.

Det nye tilladelsessystem for råstofindvinding på havet stiller betydelige krav til indholdet af ansøgninger. F.eks. skal der i ansøgninger om tilladelse til indvinding i et nyt indvindingsområde fremlægges dokumentation for de biologiske, kulturhistoriske og andre beskyttelsesinteresser i området, samt vurderinger af indvindingens miljømæssige effekter. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at miljø- og energiministeren har mulighed for at kræve, at de undersøgelsesprogrammer, som ansøgeren skal gennemføre, forud er godkendt. Forhåndsgodkendelse af et undersøgelsesprogram vil give ansøgeren sikkerhed for, at de undersøgelser, der gennemføres, lever op til råstofmyndighedens krav.

Til nr. 13

Med råstofloven af 1991 blev der i § 40 givet miljø- og energiministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om brugerbetaling i forbindelse med lovens administration, herunder til dækning af myndighedernes omkostninger til bl.a. tilsyn og ved behandling af sager om tilladelser eller anmeldelser og ved behandling af klagesager. Hjemlen er endnu ikke udnyttet.

Med den foreslåede ændring af § 40 er indføjet, at brugerbetalingen kan kræves til hel eller delvis dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn efter loven.

Tilføjelsen er sket for at præcisere, at det i visse situationer kan være hensigtsmæssigt at begrænse brugerbetalingen til en nærmere velafgrænset omkostning. Bestemmelsen kan således, bl.a. tænkes anvendt til at fastsætte nærmere regler om dækning af råstofmyndighedens udgifter til annoncering i pressen i forbindelse med gennemførelse af en VVM-procedure efter forslagets § 23.

Til nr. 14 og 15

Straffebestemmelserne i § 44, stk. 1, svarer indholdsmæssigt til de tilsvarende bestemmelser i den gældende råstoflov.

Til nr. 16

Bestemmelsen om forældelse af strafansvaret i § 44, stk. 7, er ny. Strafferammen i loven er bøde, for visse overtrædelser under skærpende omstændigheder hæfte eller fængsel i indtil et år. Efter straffelovens § 93 er forældelsesfristen for strafansvaret 2 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 1 år for overtrædelser, eller når straffen for overtrædelserne ikke ville overstige bøde.

Formålet med den særlige forældelsesfrist på 5 år er især at sikre den nødvendige tid til den administrative behandling af straffesagerne (tilsynsmyndighedens undersøgelser, politiets efterforskning og anklagemyndighedens forberedelse).

Miljøbeskyttelsesloven, jf. § 110, stk. 7, og naturbeskyttelsesloven, jf. § 89, stk. 9, har en 5-årig forældelsesfrist.

Forældelsesfristen for overtrædelse af regler udstedt i henhold til loven er i overensstemmelse med straffelovens almindelige bestemmelse på 2 år. Da der ved overtrædelse af sådanne regler normalt er tale om overtrædelse af samme karakter som ved overtrædelser af selve lovens bestemmelser, er det fundet rimeligt at foreslå en 5-årig forældelsesfrist også for overtrædelse af regler udstedt i henhold til loven.

Til § 2

Bestemmelsen er en konsekvens af, at efterforskning på kontinentalsoklen af råstoffer, der er omfattet af råstofloven, for fremtiden foreslås at ske efter reglerne i råstofloven.

Til § 3

Af stk. 1 fremgår det, at lovforslaget foreslås at træde i kraft den 1. januar 1997.

I stk. 2 fastslås det, at eksisterende klagesager færdigbehandles af miljø- og energiministeren efter de hidtil gældende regler.

I stk. 3 fastslås det i overensstemmelse med almindelig praksis, at regler udstedt med hjemmel i kapitel 4 i den gældende råstoflov fortsat gælder, indtil de afløses af regler i medfør af ændringsloven.

Bestemmelsen omfatter de regler, der gælder for efterforskning og råstofindvinding på havområdet.

I stk. 4 bestemmes det, at afgørelser, der er truffet efter den hidtidige lovgivning, bevarer deres gyldighed, indtil der i medfør af loven eller regler udstedt med hjemmel i loven træffes nye afgørelser.

Med lovforslaget etableres der et to-strengt tilladelsessystem, hvorefter ingen indvinding på havet kan gennemføres uden både godkendelse efter for-